

Introit: ***Plesej a raduj se, sijónská dcero, neboť už přicházím a budu bydlet uprostřed tebe, je výrok Hospodinův. V onen den se mnoho pronárodů přidruží k Hospodinu. Stanou se mým lidem a já budu bydlet uprostřed tebe. ,I poznáš, že mě k tobě poslal Hospodin zástupů.‘ (Zacharjáš 2, 14-15)***

Píseň 446. 1-6

Modlitba

Čtení: Jan 1, 9-17

Píseň 446, 7-12

Text kázání: Židům 11, 5: **Henoch věřil, a proto nespátril smrt, ale Bůh ho vzal k sobě. ,Nebyl nalezen, protože ho Bůh přijal.‘ Ještě než ho přijal, dostalo se Henochovi svědectví, že v něm Bůh našel zalíbení.**

Jan 5, 24: Ježíš praví: **Amen, amen, pravím vám, kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má život věčný a nepodléhá soudu, ale přešel již ze smrti do života.**

Milí přátelé, bratři a sestry,

zapálili jsme dnes již čtvrtou, poslední svíčku na adventním věnci. Čtyři hořící svíčky nám symbolizují blížící se konec adventního očekávání, blížící se Vánoce. Ale nejen to, čtyři svíčky nám mohou ukazovat také na **čtvrtý Kristův příchod**. Tak jak jsme o tom zpívali. A tak se v závěru adventu pojďme společně ještě ohlédnout právě nad čtvrtým způsobem příchodu Pána Ježíše do světa a do našeho lidství.

Poprvé Pán Ježíš přichází **v lidském těle**, podruhé přichází **v Duchu svatém** do života těch, kteří **Mu otevrou své srdce**, potřetí si pak **přichází pro toho, který v Kristu umírá** a počtvrté pak přijde, aby **soudil tento svět**. První příchod je fakt, který se již stal. Bůh přišel do tohoto světa v těle malého dítěte. Podruhé ale přišel nebo přichází pouze k těm, kteří v Něho uvěří a učiní Ho Pánem a Spasitelem svého života. Třetí příchod znají pouze ti, kteří zachovali víru až do konce, zesnuli v Kristu a předešli nás do Božího věčného království. A čtvrtý příchod na konci věků ještě čeká celé tvorstvo, kdy každý bude muset skládat účty ze svého života.

Pojďme ale postupně. V 1. kapitole Janova evangelia čteme, **o pravém světle, které osvěcuje každého člověka a které přichází do tohoto světa**. Tak jako všechno tvorstvo potřebuje k životu světlo slunce, tak osvěcuje skrze Ježíše Krista Bůh každého člověka. Je tu pravé světlo, které není vidět a přece se nás v životě různým způsobem dotýká. Jak jsme četli: **V něm (v Kristu) byl život a život byl světlo lidí**. Každý nový život je světlo. A v každém životě, v každých dětských očích lze spatřit světélka života. Tzn., i člověk, který nevěří v Boha, může zakoušet lásku, může prožívat pokoj, může prožívat radosti života, může mít naději. To ale ještě neznamená, že bude zachráněn k věčnému životu. Vždyť sám Pán Ježíš říká, že **Jeho Otec dává svítit slunci na spravedlivé i nespravedlivé**. V některých očích lze postupem času cítit i beznaděj, zničený život, zakalenost špatného života. Ovšem právě proto přišel Pán Ježíš do tohoto světa. **Aby na sebe vzal to naše člověčenství**. Aby vzal na sebe lidské tělo a sám poznal, jak to kolikrát není snadné. On sám poznal únavu, bolest, křehkost, pokušení. A protože tohle všechno poznal, tak nám rozumí mnohem víc, než si myslíme. Nicméně nevětil se do tohoto světa pouze pro tento důvod. Tím hlavním důvodem je, **aby na svém těle vytrpěl trest za tvé i mé hříchy**. A taky za hříchy celého světa. Jak vážný je z Božího pohledu každý tvůj i můj hřích, když za to nevinný musel trpět strašlivou smrt ukřižování. Udělal to dobrovolně z lásky k tobě a ke mně. Nemohli bychom být ale jinak vykoupeni, než skrze Jeho lidskou oběť. Bez Krista bychom zahynuli věčnou smrtí. Bůh se v Kristu sklání k člověku. Není netečným Bohem někde na nebi, není Bohem vzdáleným, On přišel, aby za nás zaplatil a vysvobodil nás tak z otroctví smrti. Ovšem také proto, aby nám svou láskou a mnohým jednáním, mnohým proneseným slovem, ukázal příklad. Jak sami máme jednat, Boha i bližní milovat a jak Pána následovat.

Druhý příchod Pána Ježíše ovšem nezažil každý. A přitom ho každý zažít může. Četli jsme o Pánu Ježíši, že **na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal**. V Kristu ztracený svět znovu povstal. A vskutku je to tak, že celá Evropa, západní svět a mnohé další země stále stojí na křesťanských hodnotách. Bez nich bychom byli všichni jako barbaři. Ovšem přesto svět Krista nepoznal. Dále čteme o Ježíši, že **přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali**. Narážka zde je, že jeho vlastní židovský národ Pána Ježíše nepřijal jako Pána a Spasitele, národy, které Ho ale přijali, byli proměňovány. Každopádně kolik je těch, kteří Pána Ježíše nepřijali i v těchto národech? Pán Ježíš stále i dnes ještě mluví a hledá, co zahynulo. I v židovském národě pochopitelně. Chce nás všechny probouzet k životu věčnému, nechce, aby lidé zahynuli věčnou smrtí. Ovšem aby člověk získal věčný život, je potřeba dovolit Pánu Ježíši jeho druhý příchod. **Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi**. V té písni jsme zpívali, **druhý příchod jeho, do srdce lidského, darem víry bývá, proto se ozývá: „Tluku již u dveří, každý mi otevři a hned vejdu mile, obdařím té**

chvíle, předrahou milostí, sebe účastností, skrze Ducha svého, obživím věrného. Líbí se mi na té písni to slovo, kdo mi otevře, hned k němu vejdu. A On to podle Písem skutečně tak zaslubuje: „**Hle, stojím u dveří a tluču. Kdo zaslechne můj hlas, vejdu k němu a budu s Ním večerět.**“ Je to tedy, milí přátelé, o tom, jestli mu otevíráme své srdce. Tento příchod Pána Ježíše je ovšem velmi zásadní! Pán Ježíš přichází v Duchu svatém do lidského nitra. A dochází k tzv. novému narození. Novému životu. **Ti, kteří Ho přijali, kteří mu otevřeli, ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž narodili se z Boha.** Ti jsou s Bohem spojeni, jako ratolest s vinným kmenem, který z kmene neustále čerpá životadárnou mízu. Ti, kteří Ho přijali, mají ve svém životě pravé světlo, jejich lampy hoří, jsou zapáleni. Chceme-li, bratři a sestry, prožívat pravý advent, pak by to mělo být skutečně tak, jako na adventním věnci. Od první svíčky se zapálí ta druhá, bez ní se nezapálí ta třetí, tedy ta, která značí ten třetí Pánův příchod. Kdo nemá zapálenou „druhou“ svíčku, jinými slovy, kdo nepatří Pánu Ježíši, kdo Ho nepřijal, jak může očekávat, že ve smrti Ho Pán vezme k sobě, když je řečeno, že **přijde především pro ty, kteří jsou jeho?** Je-li tu někdo takový a zaslechl-li Pánův hlas, tlukot na dveře jeho srdce, neváhej a otevři Mu, ještě dnes budeš zachráněn.

A tak pospěšme, bratři a sestry, již k tomu třetímu příchodu. Líbí se mi to v té písni. Výstižněji to snad ani nejde napsat: **Po třetí přijítí, slíbil, když vyjítí, z těla věrný člověk, má již v budoucí věk, by vyprovázel ho, do domu věčného.** Ten, který uvěřil, dostává právě skrze ten druhý příchod, skrze Ducha svatého ujištění, že patří Kristu. A dostává jasné zaslíbení od samotného Ježíše Krista: **Kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má život věčný.** Jinými slovy, ten, který věří Ježíši a zůstane mu věrný až do konce, ten, který stále hledí na Pána Ježíše, ten nehledí do smrti, ale do života. Četli jsme už o jedné z nejstarších starozákonních postav, u Henocha. **Henoch věřil, a proto nespátřil smrt, ale Bůh ho vzal k sobě.** On byl srdcem, postojem, celým životem otočen k Bohu, on nehleděl do temnot, ale do Božího světla. A proto se mu dostalo přímo od Boha svědectví, že **v něm Bůh našel zalíbení.** Jak dostal toto svědectví? Myslím, že podobně, jak mluví Bůh dnes k nám. Dává nám vnitřní ujištění skrze Ducha svatého. Tzn., ten druhý příchod skrze Ducha svatého je opravdu nutný, aby člověk nehleděl do tmy a do smrti, ale do světla a do života v Kristu Ježíši. Dalším zářným příkladem je např. Štěpán. Soudili ho, kamenovali, on ale nehleděl smrti do tváře. **Ale plný Ducha svatého, pohleděl k nebi a uzřel Boží slávu i Ježíše, jak stojí po pravici Boží...** Kéž by tohle ještě mnozí pochopili a odvrátili se od svým marných představ, od beznaděje a nejistoty, od strachu ze smrti k živému Bohu. Nikdo nemusí skončit v náručí smrti, je potřeba se ale obrátit k Bohu.

Ten čtvrtý, poslední Kristův příchod, přijde až na konci věků. Kdy to ale bude, nevěděl na zemi ani sám Pán Ježíš. Pouze jeho Otec. Neví to tedy žádný člověk, i kdyby to dokazoval a propočítával, jak chtěl. Ten den, **přijde, jak přichází zloděj.** Nečekaně. Napříč všem generacím je zde ale Pánova výzva: **Bděte, ať nejste překvapeni.** O tomto příchodu na konci věků máme v Bibli také poměrně dost informací. Jednak si přijde pro svou nevěstu, pro věrnou církev. Jeho příchod bude doprovázet vzkříšení jeho věrných, později pak budou vzkříšeni i ostatní. Ti ale budou vzkříšeni k tomu, aby si vyslechli konečný rozsudek nad svým životem. Pán přijde, **aby soudil národy, a bude to, jako když se ovce oddělují od kozlů.** Ovce půjdou k životu věčnému, kozly k zatracení. V té písni jsme zpívali, **čtvrtý příchod bude, když den soudný přijde, to bude hrozný den, kdy půjdou z hrobu ven, v předěšení všichni, bezbožní a hříšní.** Je třeba se tohoto dne obávat? Těm, kteří budou Krista odmítat a budou si žít podle svého hříšného srdce, těm zhasne i ty jediná svíčka na jejich věnci. Tam již nebude žádná další naděje. Tam to bude konečný verdikt. Ovšem je tu stále naděje, pro ty, kteří ještě nezemřeli, stačí konat to, co se dále zpívá v té písni. **Proto se připravme, hotovi postavme, k svatému pokání, a v ctném obcování, v modlitbách trvejme, tak Pána čekejme.** Všichni, kteří přijali Ježíše za svého Pána a Spasitele, všichni, kteří vyznávají své hříchy a odvrací se od nich, všichni, kteří se budou až do konce věrně držet Krista, ti se Božích soudů bát nemusí. Neboť sám Pán Ježíš říká: „**Amen, amen, pravím vám, kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má život věčný a nepodléhá soudu, ale přešel již ze smrti do života.**“ Ten, který Krista odmítá, se buď takového dne děsí, anebo se snaží na něj nemyslet, vytěšňuje ho ze svého života, křesťan má být ale ten, která radostně očekává na svého Pána. Kéž takových očekávajících je co nejvíc. Kéž i my radostně očekáváme na svého Pána a tohoto dne se neděsíme. Amen.

Modlitba

Píseň 454

Slovo poslání: Lukáš 12, 35: Buďte připraveni a vaše lampy ať hoří.

Požehnání: Sám pak náš Pán Ježíš Kristus a Bůh náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději, necht' povzbudí vaše srdce a dá vám sílu ke každému dobrému činu i slovu. Amen píseň 421